

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/132/2019
Identifikačné číslo spisu:	1712213928
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1712213928.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. R. U., bývajúceho v F., zastúpeného JUDr. Róbertom Bockaničom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Seberíniho č. 1, proti žalovanému AQUASECO s.r.o., so sídlom v Ivanke pri Dunaji, Bernolákovská č. 18/A, zastúpenému JUDr. Mariánom Kollárom, advokátom, so sídlom v Poprade, Mnoheľova č. 22, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a iné, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 6Cpr/3/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. novembra 2018 sp. zn. 14CoPr/16/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 27. apríla 2017 č. k. 6Cpr/3/2012-300 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že skončenie jeho pracovného pomeru u žalovaného je neplatné. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo dôvodné a teda vykonané v súlade s § 70 Zákonníka práce. Žalobca preukázateľne opakovane nechodil do práce, fakturoval si služby firmy a peňažné prostriedky z týchto faktúr si následne nechal poslať na svoj osobný účet, za čo bol aj trestne stíhaný, preto súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je vyššie uvedené.
2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 6. novembra 2018 sp. zn. 14CoPr/16/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške. V odôvodnení rozsudku odvolací súd uviedol, že nebolo nutné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a preto prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania. V zmysle uvedeného sa teda v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a odkázal naň.
3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ CSP argumentujúc tým, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jem patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Namietal nezopakovanie dokazovania, jeho nedoplnenie a taktiež nenariadenie pojednávania zo strany odvolacieho súdu.

4. Žalovaný vo vyjadrení navrhol dovolanie omietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné, a preto ho podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. V danom prípade žalobca vyvodil prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolačný dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ CSP je, že a/ k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom, ktorý b/ znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva c/ v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

9. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (por. sp. zn. 1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013). Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

10. Pokiaľ dovolateľ vytýkal konajúcemu súdu nevykonanie dokazovania a jeho nedoplnenie, dovolací súd pripomína, že už podľa predchádzajúcej procesnoprávnej úpravy (Občiansky súdny poriadok) nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (napr. R 42/1993 a sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 104/2010, 7 Cdo 248/2012). Nová právna úprava na podstate uvedeného nič nezmenila. Navyše v uvedenom konaní sa

odvolací súd stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, v zmysle čoho správne nepovažoval za potrebné prehodnocovať opätovne dokazovanie súdu prvej inštancie.

11. Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že jeho procesné práva boli porušené aj tým, že na prejednanie odvolania krajský súd nenariadil pojednávanie, dovolací súd poukazuje na to, že podľa § 385 ods. 1 CSP odvolací súd nariadi pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. O tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie, rozhoduje odvolací súd. V danom prípade sa odvolací súd stotožnil so skutkovými závermi súdu prvej inštancie, preto je namieste záver, že nemal dôvod dokazovanie zopakovať (§ 384 ods. 1 CSP). Existenciu podmienok pre doplnenie dokazovania odvolací súd nezistil (§ 384 ods. 2 a 3 CSP). Keďže na nariadenie pojednávania nebol daný ani verejný záujem, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania je postupom, ktorý plne zodpovedá zákonu (§ 385 ods. 1 CSP). Postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriechil zákonu, nemohlo dôjsť k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý súdny proces. Neopodstatnená je preto námietka, že namietaným postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

12. So zreteľom na vyššie uvedené, dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné.

13. Z uvedeného vyplýva, že zo strany odvolacieho súdu nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Preto najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.